

Sannolikheter

hundra små betraktelser

Oskar Tellhed

Man bör vara glad att man är glad när man är glad. Den som inte är glad när den är glad är inte nödvändigtvis glad. Vissa gillar att ibland vara ledsna, alltså är de glada att de är ledsna när de är ledsna. När de är glada över att vara ledsna borde de vara glada över att vara glada när de är ledsna, för det finns många som är ledsna över att de är ledsna.

Författare får ofta beröm för sin formuleringsförmåga. Författare har förmånen att kunna tänka efter innan de formulerar sig. Om man inte kan formulera sig efter man tänkt efter kan man troligtvis inte formulera sig. Då kan man inte bli författare, åtminstone inte en sådan som formulerar sig. Om ingen hade kunnat formulera sig hade ingen kunnat formulera sig om att ingen kan formulera sig. Om endast en människa kunnat formulera sig hade denne troligtvis blivit berömd. Ingen hade emellertid kunnat formulera något koherent smicker.

Det är bra att bada. Det är bättre att bada kallt men skönare att bada varmt. Det som är bra är inte alltid skönt och det som är skönt är inte alltid bra. Detta är bra, för om allt som vore skönt vore bra hade vi inte haft tid över att göra annat som är bra men inte skönt. Det finns de som ägnar sig åt sånt som är skönt men inte är bra. Det är inte bra, men de hävdar inte sällan att allt som är skönt per definition är bra. Detta argument vore bra om det hållit i realiteten. Det finns sånt som varken är skönt eller bra. Ägnar man sig åt sådant har man troligtvis fullkomligt mist förmågan att uppfatta det som är bra som bra och det som är skönt som skönt. Då kan det hjälpa med ett varmt bad.

Lycka är svårt att uppnå. Om man uppnår lycka bör man vara lycklig. Men lycka varar ofta inte länge. Om man någonsin upplevt lycka bör man vara lycklig även om man inte längre är lycklig. Lyckan över lyckan är en lycka man kan känna även utan lycka, därför är lyckan över lyckan den viktigaste lyckan. Man kan inte känna lycka över lyckan om man först inte uppnått lyckan. Dock kan den som ännu inte uppnått lyckan uppleva lycka i samband med hoppet om att en dag uppleva lyckan. Alltså kan både de som aldrig upplevt lyckan och de som redan upplevt lyckan känna lycka. Så kanske är det inte så svårt att uppnå ändå.

Det finns många regler. Om man följer reglerna händer oftast ingenting. Om man inte följer reglerna blir man oftast straffad men bara om man blir påkommen. Om man levt ett liv brytandes mot reglerna men aldrig blivit påkommen har man klarat sig från straff men för dessa fall har universum kommit på ytterligare en försvarsmekanism som kallas samvetet. Dåligt samvete är också ett straff. Vissa hävdar dock att de inte har något samvete. I rättvisans namn borde dessa personer i större utsträckning bli påkomna och straffade på konventionellt vis. Vissa hävdar att vore det inte för regler hade människor i större utsträckning våldtagit och mördat hejvilt. Dessa personer verkar förutsätta att de flesta inte har något samvete men måhända gäller det främst dem själva. Därmed behövs kanske regler endast för de som tycker att regler behövs medan de som inte tycker regler behövs sannolikt har ett samvete och för vilka regler då inte behövs. Samvetet måste dock utgå ifrån någon sorts ideal och här verkar det som att universum upprättat sina egna regler efter vilka samvetet rättar sig. Det är inte omöjligt att dessa universums regler även är föregångarna till de regler som de som tycker att regler bör finnas tycker bör finnas. Den som kom på dessa universums regler tog minst sagt mycket i anspråk och har nog mycket på sitt samvete.

Vågar man mycket är man modig. Vågar man säga att man inte vågar är man också modig. Vågar man inte säga att man inte vågar är man feg. Vågar man säga att man inte vågar säga att man inte vågar är man modig. Att våga tala ut tycks alltså vara ett recept för mod. Blir man torterad är det dock ett tecken på mod att trots smärtan inte tala ut. Huruvida det krävs mod för att utföra en tortyr beror på personens ursprungliga disposition; erfar man njutning av att tortera krävs inget mod men om det är något personen finner obehagligt krävs mod. Självordsbombare kan vid första anblicken uppfattas som modiga men man kan även tillskriva dem feghet i det att de föredrar att leva i det trygga paradiset framför den oberäknliga realiteten. Att inte likställa paradiset med något verkligt kan sägas kräva mod av mig. Mer än så vågar jag inte säga om den saken. Man jag vågar åtminstone säga det.

Saker kan användas till olika saker. En kudde kan ligga under huvudet eller mellan knäna. En stol kan både sittas och stå på. En hammare kan dra ut och slå i spik. Om allt funnits till av endast en anledning kanske sakernas liv blivit så enformiga att de inte längre velat finnas till. Då skulle vi inte haft någon kudde att vila huvudet på.

På natten sover man. Om man sover på dagen är det inte natt. Sover man på dagen är det fortfarande dag. Är man vaken på natten är det inte dag. Är man vaken på natten är det fortfarande natt. Bara för att man sover på natten behöver man inte sova på natten. Egentligen kan man göra lite hur man vill. Om man inser att man inte behöver sova på natten kanske nästa steg är att inse att det finns mycket man gör som man inte behöver göra. Man behöver inte göra det man inte behöver göra. Men risken finns att du kommer vara tröttast på morgonmötet.

Om man vill gömma sig hjälper det inte att täcka för sina egna ögon. Om man vill gömma sig gör man bäst i att hålla sig utom synhåll för de för vem man vill gömma sig. Om man gömmer sig tillräckligt bra kan man göra mamma så orolig att hon börjar gråta. Det är ingen rolig syn. Då hjälper det att täcka för sina ögon.

Det finns mycket vi inte vet. Därtill finns mycket vi inte vet att vi inte vet. Något många inte vet är att vi inte vet varför vi skrattar. Det finns teorier som sträcker sig ända tillbaka till de gamla grekerna. Men fortfarande finns ingen vedertagen teori om varför vi skrattar. Vad man åtminstone tror sig veta är att alla humoristiska händelser innehåller någon form av överraskning. En överraskning är ett plötsligt skeende av sorten vi inte visste skulle ske. Men vi vet inte varför en sak vi inte visste skulle ske skulle ge upphov till skratt. Många tror att vi är nära en lösning. Men hur nära vi är att veta vet vi inte förrän vi vet, och måhända kommer svaret komma som en överraskning.

För vissa räcker det att en låt har ett kort stycke som man älskar för att man ska lyssna på hela låten om och om igen. Ibland är en del tillräckligt för att vi ska älska helheten. För vissa kan det räcka att älska en enda människa för att kunna älska hela mänskligheten. För vissa kan det räcka att man älskar en liten del av en människa för att älska hela människan. Precis likadant är det med hat, men det lämnar vi därhän.

Om världen vore rättvis vore alla nöjda. Världen är inte rättvis så alla är inte nöjda. Det sägs att människan aldrig blir nöjd. Så kanske det är bortkastad tid att sträva efter rättvisa. Rättvisa kanske istället borde omdefinieras till att betyda en värld där människor kunde bli nöjda. Detta vore rättvist.

Drömmar är ofta konstiga. Om en dröm inte är konstig är det lite konstigt. Då påminner den om verkligheten och verkligheten är normal. Om något konstigt händer i verkligheten är det lite konstigt för verkligheten är normalt normal. Om något konstigt händer i en dröm är allt normalt. Faktumet att vi drömmer är normalt men det är ändå lite konstigt. Faktumet att vi kan se och lukta och känna och höra och smaka är normalt, men det är ändå helt jävla bananas.

Det sägs att om hjärnan vore tillräckligt komplex för att förstå sig på hjärnan vore hjärnan för komplex för hjärnan att förstå sig på. Endast om hjärnan vore så simpel att hjärnan skulle kunna förstå sig på hjärnan skulle hjärnan kunna förstå sig på hjärnan men om hjärnan vore så simpel hade hjärnan inte varit komplex nog för att förstå sig på hjärnan. Huruvida hjärnan är komplex eller simpel skulle man kanske kunna fastslå beroende på huruvida den förstår ovan.

Man bryr sig om saker man bryr sig om. Saker man inte bryr sig om bryr man sig inte mycket om. Ibland bryr man sig inte om att man inte bryr sig men ibland vill man bry sig och då bryr man sig om att man inte bryr sig. Man bryr sig ofta om människorna i sin närhet och människor i periferin bryr man sig mindre om. I fiktionen finns knep för att få oss att bry oss om en karaktär, såsom att få henne att rädda en stackars katt från ett träd. Vet man inte om att man blir manipulerad är chansen större att man bryr sig men om man vet att man blir manipulerad kan man bry sig över att man blir manipulerad även om man inte bryr sig om karaktären man ska bry sig om för att bry sig om historien. Folk tycker ofta om folk som bryr sig så om du vill att någon ska bry sig om dig borde du bry dig om något men de flesta vill ju att folk ska bry sig om dem utan att de ska behöva göra någonting särskilt och särskilt när man är lite brydd.

Utan viljan hade vi inte åstadkommit mycket. Utan viljan hade vi inte vetat vad vi velat göra och då hade vi inte åstadkommit mycket. Man skulle såklart kunna klara sig på att veta vad man inte hade velat och gjort allt förutom det man inte velat och därmed åstadkommit något men risken är att det funnits så mycket man inte inte velat att man haft mer att åstadkomma än man haft tid till så det vore mer tidseffektivt att ha något man velat än endast saker man inte inte velat. Om man vet vad man vill vet man vad man vill åstadkomma men man kan även vilja saker som man inte vill vilja och dessa viljor är inte sällan starkare än viljorna vi vill ha. Har vi viljor vi inte vill ha vet vi definitivt vad vi inte vill vilja vilket är att lyssna på viljorna och då är det viktigt att skapa starkare viljor som vi faktiskt vill ha så att de överröstar de oönskade viljorna för om de oönskade viljorna vinner kan man hälsa adjö till åstadkommandet.

Mycket är typiskt. Det är typiskt att man ska slå stortån i något hårt när man har ont i stortån. Det är typiskt att konserten ställs in när man precis lyckats skaffa biljetter. Typiskhetens lagar är outgrundliga. Ingen vet vad som styr typiskheten. Kanske är det typiskhetens gud. Eller så är det bara någon galen sadist. Detta vore typiskt.

Har du någonsin rökt en cigarett kommer någon cigarett bli din sista. Har du aldrig rökt en cigarett kommer ingen cigarett bli din sista men någon kan bli din första. Har du rökt många cigaretter kommer rökandet av din sista cigarett sannolikt inträffa tidigare än om du rökt få. Har du aldrig rökt en cigarett kan rökandet av din första inträffa senare än de flesta rökares sista. Det sägs att om man lever ett liv som möjliggör att man kan leva till hundra finns ingen anledning att leva ända till hundra. Folk som inte röker vet inte vad de missar. Folk som inte blir hundra vet inte vad de missar. Det enda vi vet är att vi inte kan få allt.

Ingen vet om gud finns. Om gud finns har de som tror att gud finns rätt men de vet inte det och därför kallas det att tro. Om gud inte finns har de som tror att gud inte finns rätt men de vet inte det och därför kallas det att inte tro. En som inte tror på gud kan hävda att om de som tror på gud hade fötts i en annan del av världen hade de trott lika mycket på en helt annan gud istället och inte på den gud de nu tror på och därför finns ingen anledning att tro på den gud de nu tror på. Den som tror på gud kan då replikera att alla världsdelar i slutändan tror på samma gud för det finns bara en gud. Detta kan för den som inte tror på gud tyckas märkligt eftersom de olika världsdelarna använder olika namn för gud och hävdar att deras gud är bättre än andras. De som tror och de som inte tror tenderar båda att bete sig som om de vet. Ändå tycks de enda som vet vara de som vet att de inte vet. Men vad vet jag.

Mäktiga har makt. Makt är att ha kontroll över sin tillvaro. Makt är något många drömmer om. Makt kan vara något så litet som att vara förmögen att gå ut i köket och ta ett glas vatten och så stort som att härska över ett folk. För att ha makt över människor måste människor underkasta sig. Människor kan inte ha makt över varandra samtidigt. Någon står alltid över och någon står alltid under även om det inte verkar så. Vissa tycker om att underkasta sig. Detta kan verka konstigt då det sägs att viljan till makt är människans största drivkraft. Att frivilligt underkasta sig kanske bör betraktas som att ha makt över maktlösheten, och mäktigare än så kanske man inte kan vara.

Muntra serier gör dig munter när du tittar men om ditt liv inte är muntert framstår livet som mindre muntert efter du tittat på den muntra serien. Vill du vara munter hela tiden måste du titta på den muntra serien hela tiden men du måste även leva ditt liv även om det inte är muntert. Vill du att ditt omuntra liv ska framstå som mer muntert borde du titta på en omunter serie men du borde inte titta på den omuntra serien hela tiden för då är du omunter hela tiden och kommer aldrig uppleva att ditt liv är muntert jämfört med den omuntra serien. Men om du fortfarande föredrar att titta på muntra serier även om det får ditt liv att framstå som omuntert kan du komma ihåg att de muntra skådespelarna kanske inte är så muntra som de framstår på skärmen och att det finns andra som är lika omuntra som du. Detta kan muntra upp.

Saker som har saker gemensamt har gemensamt att de har saker gemensamt. Allt har inte saker gemensamt med varandra men så länge man har något gemensamt med något har man något gemensamt med allt som har något gemensamt med något, med andra ord att man har något gemensamt med något. Du och jag kanske inte har något gemensamt men du och jag har säkerligen något gemensamt med någon annan och detta har vi gemensamt så vi har något gemensamt så kanske kan vi ta en fika en dag och prata om allt vi inte har gemensamt.

Det finns nog hundra typer som du. Kanske tusen. Men de vet inte om det, vet inte att du finns. Men du vet att de finns. Kanske en dag kommer det att slå dem. De kommer tänka att kanske finns det någon som dem. Då kommer de tänka på dig. Och kanske kommer du samtidigt tänka på dem. Ni kommer såklart inte ha någon aning om detta, men någonting, någonstans, kommer veta att det är fint.

Räknar man bort alla gånger du andats medvetet kanske du inte hade varit vid liv idag. Men så räknar man inte. Det är bra att vara medveten om sin andning. Det är bra att vara medveten om vad man gör, annars blir det svårt att komma med en ursäktlig förklaring när man gör fel. Samtidigt blir man betraktad som en värre människa om man gör något fel och är medveten om det. Alltså är det kanske bäst att aldrig vara medveten om vad man gör. Frågan är då bara var man ska hämta sin motivation. Detta blir bara ett problem om man utgår ifrån att en människa alltid måste handla. Vi behöver inte vara medvetna om att vi andas. Så kanske räcker det.

Rymden är en fantastisk plats. Vi vet detta trots att de flesta aldrig varit där. Det finns mycket vi inte upplevt som vi ändå har en ganska klar uppfattning om. Det behöver vara så, annars hade vi inte haft många uppfattningar alls. Folk har skrivit många böcker om saker vi aldrig kommer uppleva och platser vi aldrig kommer besöka. Andrahandsupplevelser är något vi ibland får nöja oss med. Vissa säger att de upplevt hur det är att vara död. Deras vittnesmål skiljer sig ganska drastiskt åt. De flesta som varit i Skarpnäck uttrycker sig dock tämligen homogent.

Det sägs att den som vet att den inget vet vet mest av alla. De som hävdar sig veta mycket hävdar att detta är en ursäkt för att inte behöva ägna sig åt kunskapsinhämtning. De som vet att de ingenting vet hävdar dock att de kommit till denna slutsats genom excessiv kunskapsinhämtning. De hävdar att de som hävdar sig veta mycket är förryckta i det att de hävdar sig veta någonting alls. Förryckthet är ett annat ord för galenskap, och det vet både de som vet att de inget vet och de som vet mycket. De som vet att de inget vet hävdar dock att ordens betydelse, lika mycket som, typ, 'Titanics' undergång, inte går att fastslå med vidare hänvisning till något ultimat sant. De som vet mycket hävdar sig veta att detta förhållningssätt är förryckt. De som vet att de inget vet vet att de som vet mycket inte skulle veta detta om de hängett sig åt excessiv kunskapsinhämtning.

Ett tema håller samman saker som ska hållas samman. Oftast är det bäst att veta vad som ska hålla samman delarna innan delarna skapas, annars får kanske vissa delar i slutändan inte vara med. Alla vill alltid vara med, alltså är det bäst att hålla sig till vad som bestämts, även om man som del ville säga något annat. Delarna som säger något annat glöms ofta bort för ingen vill lyssna på dem för alla vill ha tema. Men även tema måste förhålla sig till metatema som bestämmer vilka tema som får vara med och vilka som väljs bort. Ibland händer det dock att alla delar som valts bort snackar ihop sig och hittar på något annat som håller dem samman, kanske det blotta faktum att de valts bort. Har de tur kan detta bli ett tema. Många delar tycker dock att hela konceptet tema är något infamt. Då kan det vara bra att veta att man kan fortsätta vara del på egen hand medan man fantiserar om konceptets implosion.

Raketer som skjuts uppåt är mer älskade än raketer som skjuts sidleds. Raketer som skjuts uppåt symboliserar mänsklighetens exceptionella förmågor medan raketer som skjuts sidleds kan betraktas som undergången. Då minns ingen alla raketer som skjutits uppåt.

Man kommer aldrig längre än man drömmer. Drömmer man stort kan man komma långt. Den som drömmer litet har större chans att komma dit den vill för den behöver inte komma så långt. Det är jobbigt att ta sig långt men det är kul att drömma stort. Om den som drömmer stort och den som drömmer litet befinner sig på samma plats är den som drömmer stort ofta mer ledsen än den som drömmer litet. Den som drömmer litet undrar dock hur det skulle vara att drömma stort för det ser så roligt ut förutom den förlamande depressionen.

Magi är något som inte bör förklaras. Förklaras magi försvinner magin. Försvinner magin blir livet tråkigt för då får vi nöja oss med vad vi förstår. Vi hatar att ha något på tungan men vi älskar det samtidigt för det finns google. Vi älskar att inte veta när vi vet att det kommer ett svar. Vi hatar att inte veta när vi vet att vi aldrig kommer få ett svar. Ändå gillar vi magi, och magiker har svurit en ed att aldrig ge några svar. Kanske nöjer vi oss med att svaret åtminstone finns inom en människa. Då är det inte otillgängligt för hela mänskligheten, för sånt hatar vi.

Radion spelar ljud som rör sig genom luften. Ljud är för oss inte ljud förrän det träffar våra trumhinnor, ändå är det nog ljud om man frågar luften. Hat är hat även om det inte når hatobjektet. Precis som att högtalarna kan gå sönder om man spelar för högt kan hatet förgöra hataren. Hataren gör bäst i att hålla det på en rimlig nivå. När hatarens hat hatobjektet bemöts hataren med medhåll eller hat, även om hatarna som hatar hataren oftast inte vill hata, men ibland behöver hataren överröstas även om högtalare kommer gå sönder.

Lampor lyser upp rum. Man ska ha sju lampor i varje rum men vissa har bara tre. Man har då färre lampor i sitt rum än man ska ha. Man har tillräckligt med stolar och bord och soffor och mattor och hyllor och väggar och golv och tak men det sägs att man inte ser dessa ting tillräckligt bra för man har inte sju lampor. Om man skaffar fyra nya lampor kommer man kanske se sin stol och sitt bord och sin soffa och sin matta och sin hylla och sina väggar och sitt golv och sitt tak bättre men man kommer fortfarande inte förstå varför man ska ha sju lampor. Vissa föredrar det lite dunkelt.

Ingenting är gratis. Om allt vore gratis skulle alla ha det och om alla haft det hade ingen velat ha det. Om ingen haft något hade ingen haft jobb för inget skulle behöva skapas och vi har jobb för att skapa för att ha.

Ingenting är gratis för då skulle ingen ha jobb och skulle inte ha råd med något förutom allt som är gratis men inget är gratis för de som skapar måste ha råd att ha och de vill inte ha något gratis för det hade alla andra haft och ingen vill vara som alla andra och om det är gratis och ingen vill ha det är det troligtvis kitsch.

Sannolikheten att du kommer dö är monumental. Inte lika sannolikt men enligt somliga probabilistiskt är att vi lever i en simulation. Om vi lever i en simulation kvarstår frågan vad som händer efter vi dör. Chansen finns att den som skapat simulationen besitter kunskap i denna fråga i kraft av att ha åstadkommit simulationen. Problemet är att vi sällan stöter på tecken på en tillgänglig kommunikationskanal till denna påstådda simulationsuppfinnare. Kanske är vederbörande ute på en ofantligt lång kafferast. Oavhängigt dennes återkomst är risken att du kommer dö inte det minsta ovidkommande.

Berg är ofta högre än hus. Om ett hus är högre än ett berg är det sällan ett berg. Män är ofta längre än kvinnor. Om en kvinna är längre än en man påverkar det sällan faktumet att det är en man. Om ett barn är längre än en man är detta unikt och något måste ha blivit fel. Även om något blir fel betyder det inte att det måste vara dåligt. Men det är oftast mer sannolikt än att det är något bra.

Vissa kan inte komma till skott. Ibland krävs det mod och ibland krävs det viljestyrka och ofta bådaddera och gärna något tredje. Vad detta tredje är vet för det mesta endast de som kommit till skott. Många som kommit till skott vill inte dela med sig av hemligheten om detta tredje för om alla skulle komma till skott skulle det inte vara lika tydligt att de som kommit till skott kommit till skott. Endast om man kommit till skott vet man vad som krävdes för att komma till skott. De som inte kommit till skott tvekar ofta på att fråga de som kommit till skott hur de kommit till skott men om man vill komma till skott måste man komma till skott.

Intet ont som inte för något gott med sig. Därför är det viktigt att komma ihåg att varje gång du erfar lycka har någon antagligen drabbats av något katastrofalt. Detta medför ett ansvar att så snart som möjligt ge dig tillbaka ner i skiten för att åter bringa världen välgång.

Mammor vill att man ska vara glad. Man blir glad av kokain. Mammor vill inte att man ska ta kokain. Mammor är hycklare. Mammor skulle antagligen må bra av kokain. Man vet inte om man skulle må bra av att se sin mamma ta kokain. Kanske gör detta en självisk. Mammor vill att man ska må bra och om man mår bra mår hon bra och då mår man bra. Om man inte mår bra när hon tar kokain och hon mår bra av att ta kokain har kokainet intervenserat i kausaliteten och kanske är det denna förmåga som gjort det illegalt.

Pappret på en toarulle är ändligt. Oändligheten är oändlig. I detta avseende är oändligheten och toalettpapper olika. Kanske i flera. Om man haft oändligt med toapapper hade de varit lika. Frågan är bara om två oändligheter kan samexistera. Kanske är oändligheten blott ett begrepp som man då kan fästa på det konkreta toapappret. Kanske finns andra begrepp som vi ännu inte hittat något att fästa det på. Det är en svindlande tanke. Tur då att exempelvis hästar finns.

Ingenting kan uppstå ur ingenting. Förutom kanske universum. Ingenting händer utan en orsak. En orsak är något som får något att hända och utan denna orsak hade ingenting hänt. Ingenting kan ha två orsaker. En av orsakerna kommer alltid först och den andra är ovidkommande. Ofta misstar man det ovidkommande för orsaken. Då blir det fel. Men det är förståeligt. Alla vill veta orsaken till varför allt blev som det blev. Men orsaker har orsaker som har orsaker så det är svårt att se helheten. Många fokuserar på att finna den mest fundamentala orsaken. Man tror att man då kommer finna ro i livet. Kanske är det orsaken till detta antagande man borde kika närmare på.

Man måste i princip vara snäll. Om man är dum som barn är man elak och om man är dum som vuxen är man osmart. Vid något skede skiftas betydelsen. Ofta är elakhet grundat i osmarthet. Men det är också vanligt att smarta är elaka och det finns många osmarta som är snälla. Det finns alltså inget recept för elakheten. Man måste vara snäll men man måste inte vara smart men det är smart att vara snäll för då är fler snälla tillbaka. Om man är snäll mot någon som är elak finns chansen att den elaka blir snäll. Om alla är snälla blir alla snälla och då blir det lättare att vara snäll. Därför är det i princip ett måste.

Det finns de som kallar sig för grodor. Det finns människor som alltså kallar sig för grodor. Kring huruvida dessa faktiskt är grodor tvistas det livligt och när svaret kommer nås kanske det visar sig att vi alla är grodor. Hittills är inga grodor förutom grodor och man kan lätt se vilka som är grodor och vilka som är människor. En dag kanske det inte kommer vara självklart för då har orden ersatt verkligheten. Först var ordet säger Bibeln. Man kan undra om orden en dag kommer ersättas av något annat. Antagligen kväkande.

Vi gillar solen. Solen ger oss värme och ljus och sommar och solnedgångar men även torka och bränder och solsting. Kommer man för nära solen brinner man upp. Det är bäst att hålla oss här nere på marken. Man kan säga att solen är bra i lagom doser. Det finns andra saker man kan få för mycket av såsom alkohol. Alkoholen ger oss värme och ger själen ljus och gör solnedgångar vackrare men den torkar ut oss och bränner sönder våra organ och kan leda till sinnesförvirring. Alkoholen är en uppfinning skapad av upptäckter medan solen inte kan betraktas som en upptäckt utan snarare det som låter oss upptäcka. Den som aldrig har sett solen har inte sett något alls. Men den som aldrig känt alkoholen har troligtvis känt andra saker. Solen är viktigare än alkoholen. Men kombinationen är svårslagen.

Ingenting är äckligt. Det finns de som säger att saker är äckliga men de tror att det finns en objektiv sanning. Allt är bara äckligt i ens eget huvud och därför finns heller ingenting som är gott. Om det inte finns äckliga eller goda saker kanske ingenting faktiskt är på något visst sätt utanför våra egna huvuden. Om ingenting är på något sätt är inte heller jag på något sätt förutom i huvudet på den som betraktar mig, och om den som betraktar mig har en viss åsikt om mig är inte denna åsikt någonting mer än det som jag och andra tycker om denna åsikten. Den andras åsikt når inte in i mig för den finns inte. Men våra åsikter kan mötas där ute, i värderingarnas spegelsal, och de kan bråka och dansa och bli sams utan att det har något med dig eller mig att göra, för vi kommer aldrig på riktigt nå varandra. En äcklig tanke.

Jag äger ingenting. Det finns de som säger att mitt Playstation tillhör mig men det är inte sant. Jag köpte det av min kusin och bara för att någonting heter "köpa" och att han fick pengar som en gång var "mina" betyder inte det att "mina" pengar är "hans" och att Playstationet är mitt och inte heller var det tidigare hans. Han köpte det för "sina" pengar från en affär som "ägde" det, och frågan är vem som ägde det innan det nådde butiken. Det är en icke-fråga eftersom ägandet, som fastslagit, är en illusion. Vissa saker går inte att köpa. Du kan inte köpa min arm. Åtminstone skulle jag inte gå med på det. Ändå skulle jag inte säga att jag äger min arm även om jag säger att du inte kan köpa det. Bara för att något inte är till salu betyder det inte att det skulle kunna vara till salu. Vissa saker är saker utan att det skulle kunna vara annorlunda. Vissa saker kan inte vara annorlunda. Men om vi säger att mitt Playstation är mitt kanske risken är mindre att någon bara tar det. Det finns saker som inte kan vara annorlunda som vi låtsas är annorlunda. Annars skulle världen se väldigt annorlunda ut.

Man kan inte leva ett oändligt liv. Om man levtt ett oändligt liv hade man gjort något som man inte kan göra alltså finns inget “om.” Men *om* man levtt ett oändligt liv kanske man haft tid att, eftersom det uppenbarligen inte haft någon faktiskt betydelse, komma på ett bättre ord än ordet “om”.

Saker kan aldrig bli bra om du inte tror att de kan bli bra. Om du inte tror att något kan bli bra kommer du inte märka när de blir bra för du är inställd på att allt alltid är och kommer förbli dåligt. Då krävs det en enorm kraft hos det goda för att kunna rucka dig ur dina gängor och ändra uppfattning men oftast är inte kraften hos det goda så stark. Det goda känner ingen skyldighet att övertala dig. Det goda har inga skyldigheter, det har slutfört sin plikt blott genom att finnas. Kraven ställs istället på oss. Det goda finns oberoende av din inställning. Men dina upplevelser är beroende av din inställning. Välkomna godheten som den motsatta välkomnar snaran.

Vissa har tur. Många som har tur vill inte erkänna att de har tur då de vill hävda att det någonstans i slumpen fanns omständigheter som uppstod i kraft av deras egna färdigheter. Den som inte har tur har därmed dubbla uppsättningar anledningar att irritera sig på den som har tur; dels att de har tur och dels att de inte låtsas om det. Den som har otur tycker sig ibland i slumpen finna omständigheter som uppstått i kraft av deras egen uselhet. Den som har tur är ofta snabb med att hålla med för de gillar inte snack om tur för om de haft tur kan detta ha skett *trots* deras egen uselhet. Man kan inte köpa tur. Man kan inte be gud om tur och få det, inte för att gud inte finns, utan för att om gud fått något att hända som kan betraktas som tur är det inte tur utan guds handling och om gud finns skulle han aldrig gå med på att likställas med slumpen. Det skulle dock inte vara långsökt att tillskriva slumpen övernaturliga egenskaper. Det tvistas ofta om övernaturliga tings existens, alltså kanske slumpen inte ens finns. Om detta vore sant skulle allt som händer ske i kraft av de inblandades förmågor eller uselhet. Kanske gör alltså människan bäst i att bejaka slumpens existens. Vad gud anbelangar är det en annan fråga.

Det finns saker som liknar vatten. Problemet är bara att man inte ser dem, för vatten är genomskinligt, och saker som är genomskinliga ser man inte då de i princip är osynliga och då är frågan om dessa saker som liknar vatten faktiskt finns. Om du vore osynlig skulle du fortfarande vara du, annars skulle denna mening inte ha någon logisk betydelse. Alltså kan saker som är osynliga finnas. Frågan är bara hur det skulle gå till att få mig osynlig. Kanske fungerar det bara i teorin. Så kanske kan vissa saker finnas endast i teorin och inte i praktiken. Om något finns i teorin men inte i praktiken kan man fråga sig om det finns någon poäng med att det finns överhuvudtaget. När man sedan kontemplerar faktumet att Harry Potter endast finns i teorin blir svaret nog jakande. När Harry Potter, på tal om Harry Potter, bär sin osynlighetsmantel är han osynlig och existerar i den teoretiska världens praktik. I den praktiska verkligheten finns dock inga osynlighetsmantlar. Detta påstående kan emellertid vara falskt eftersom i det fall de existerat hade ingen i praktiken kunnat bevisa eller motbevisa det eftersom de vore lika osynliga som vatten.

Man tänker sällan på det som kommer försvinna. Det som kommer försvinna kommer aldrig mer finnas. Det man har har man under en tid och sedan har man det inte mer. Om man inte har det finns det någon annanstans. Man vill då vara någon annanstans där det finns och inte där det inte finns. Om man finns där det inte finns finns man inte där man vill att det man vill ska finnas finns. Men om man finns där det man vill ska finnas finns men inte finns kanske man inser att andra saker som finns också har rätt att finnas och kanske borde finnas mer än det man tidigare tyckte borde finnas. Om man inser att det som fanns inte borde ha funnits inser man att det som nu finns är det enda som borde finnas och om det som borde finnas nu finns finns det enda som borde finnas och då kan man finna sig i att det man ville skulle finnas inte längre finns.

Rymden är stor, större än vi kan tänka oss. När vi tittar upp på natthimlen tittar vi på något vars storlek vi inte kan greppa. Så är det inte med många andra saker. När du tittar på din vän är den eventuella storleken oftast inte vad som är mest slående och därmed greppbar, men annat är det med rymden. Många är rädda för att bli galna av att tänka på rymdens storlek, för galenskap tror vi betyder att falla ur gängorna för vårt förstånd. De flesta kan inte tänka sig hur varmt det är på solen, ändå är det få som är rädda för att tänka på solen. Kanske är rymden skrämmande eftersom den gör sig uppmärksam på natten och solen mindre skrämmande eftersom den förekommer i sitt eget dagsljus. Då kan man påminna sig om att bakom den klarblå himlen lurar fortfarande oändligheten och att galenskapen ej endast är förbehållen natten.

Allt förändras. Även saker som alltid sett identiska ut blir ständigt äldre och detta är förändring. Om någon skulle lyckas undvika förändring hade denne befunnit sig utanför vårt rumtidskontinuum. Då hade det blivit svårt att hitta en dejt.

Män och kvinnor är olika. Om de inte vore olika hade vi inte behövt ha olika namn för män och kvinnor. Män och kvinnor är även lika. Om de inte vore lika hade man inte behövt poängtera att de är olika för allt som inte är samma sak är av nödvändighet olika. Att säga mer i denna fråga är att ge sig ut på minerad mark. Man skulle därför med fördel istället kunna prata om, säg, blommor. Problemet är bara att jag inte kan mycket om blommor. Vissa känner sig kanske benägna att härleda denna brist till att jag är man. Jag låter gladeligen dessa allena lindansa över helvetets eldar.

Det är enkelt att bli alkoholist. Allt man behöver göra är att dricka tillräckligt mycket tillräckligt länge. När man druckit tillräckligt måste man dock sluta för alltid. Annat är det med mat. Även om man ätit för mycket kan man inte sluta äta för då dör man. Det finns alltså en skillnad mellan mat och alkohol. Mat behöver man för att överleva. Alkohol behöver man inte för att överleva. Alltså är alkohol en lyx man ägnat sig åt utan att ha behövt. Man behöver lära sig att leva utan denna lyx. Vårt samhälle har gjort det till ett normalt beteende att dricka i princip överallt hela tiden. Det är därför det är väldigt enkelt att bli alkoholist. Annat är det att vara det.

Om du sätter dig ut för att skriva en bok med mycket undertext kommer du så småningom fram till att allt kan summeras i en enda mening. Den mest fulländade boken är den som aldrig skrivits. Jag tror den skrivs just nu.

Det är vanligt att läsa nyheterna. Läser man nyheterna vet man mer om vad som händer runtomkring en och ju mer man vet om vad som händer ju mer precisa förutsägelser kan man göra om framtiden. Oavsett hur mycket nyheter man läser kommer det dock alltid hända saker som man inte har någon aning om. Om man vid en viss tidpunkt varit medveten om exakt allt som händer i hela universum hade man därefter med hänvisning till kausalitetens lagar kunnat förutse hur hela universums framtid skulle se ut. Vad man bestämt sig för att göra med denna information hade sagt mycket om ens karaktär. Men eftersom allt enligt denna teori redan vore förutbestämt inklusive ens egna handlingar hade ingen kunnat döma en för ens potentiellt tvivelaktiga karaktär ty hela tankeexperimentet tycks förutsätta determinism och därmed en icke-befintlig fri vilja. Så bäst är kanske att nöja sig med vad som står i tidningen.

Helvetes jävla kukfitthora är fult att säga. Det är fult att säga helvetes jävla kukfitthora för vi har kommit överens om att dessa ord är fula att säga. Fula ord sägs oftast när man är väldigt arg. När man är väldigt arg är det lätt att tappa kontrollen över sin mun och vad munnen helst verkar vilja säga när den får chansen är fula saker för i vardagen måste den hålla sig till att tala fint. Om alla hela tiden sagt fula saker hade orden tillslut tappat sin effekt. Det är därför klokt att hushålla med de fula orden och endast använda dem vid särskilda tillfällen för om man levat i en värld där man kunde säga helvetes jävla kukfitthora utan att det ens hade någon effekt hade nog risken varit hög för att många hade varit väldigt arga.

Det sägs att det är omöjligt att generera slump. Om jag velat skriva ett slumpmässigt ord hade det vid noggrannare inspektion framgått att det någonstans inom mig ändå funnits något som baserat på kausala förbindelser gjort ett aktivt val att välja just det skrivna ordet. För att sätta det på prov kan jag härmed börja förbereda mig för att försöka generera slump. Jag är nu redo att skriva ett ord som jag just nu inte vet vad det ska bli och här kommer det: fiskmås. Vid noggrannare inspektion bör man alltså kunna fastslå att detta ord inte uppstod från ingenstans utan att det på något vis fanns en anledning till varför jag valde just detta ordet. För att ge dig lite inblick i processen var jag först inställd på att välja ordet flodhäst, sedan fjäder, för att sedan landa på fiskmås då jag kände att detta kom in i mitt medvetande med en sådan hastighet att jag omöjligen kunde ha framkallat det på egen hand. Det sägs att det är omöjligt att generera slump, men jag vill åtminstone hävda att detta korta inslag i boken bär en del av dess karaktäristika.

Musik är underbart. Om musik inte vore underbart eller åtminstone helt okej hade ingen lyssnat på det. Om ingen hade lyssnat på musik hade ingen musik behövt skapas. Om ingen musik någonsin skapats hade ingen vetat vad vi gick miste om. Kanske finns det andra saker som vi ännu inte tycker är underbart och som därför inte har skapats. Tills dess får vi nöja oss med underbar musik eller åtminstone helt okej.

Det är kul att studera främlingar med folk man känner. Främlingar är främlingar tills man lär känna dem. Då kan man studera främlingar med folk som brukade vara främlingar men som inte längre är främlingar för man har lärt känna dem. Om man lärt känna varenda människa i hela världen hade man haft många att studera främlingar med men inte längre några främlingar att studera. Om man inte känt någon i hela världen hade man haft många att studera men ingen att studera dem med. Detta kallas ensamhet. Bäst är då kanske att sträva efter ett mellanting.

Man bör ha åsikter. Utan åsikter kan man inte förändra världen. Om man inte vill förändra världen är man en dålig människa, åtminstone enligt de med åsikter. Om man inte röstar i ett val har man därefter ingen rätt att klaga. Man bör rösta i valet för det är väldigt skönt att få klaga, särskilt på sådana som inte röstade i valet. Människor utan åsikter känner ofta att de inte är riktiga människor. Men det kan även vara så att det är människor som inte känner sig som riktiga människor som inte har åsikter. Frågan är vilket problem man då bör ta tag i först. Av egen erfarenhet bör man först försöka se till att man känner sig som en riktig människa. Då inser man att man har rättigheter och åsikterna uppstår som en reaktion på eventuella orättvisor såsom att vissa människor aldrig fått chansen att känna sig som riktiga människor. Att ta itu med detta vore ett sätt att förändra världen.

Innan blommor dör vissnar de. Människor vissnar inte men för ett barn inför sin gamla morfar kan det kanske verka så. Vissnande blommor börjar böja sig och morfars rygg börjar kröka sig. Blommor behöver sol och vatten och morfar behöver mormors mat och kärlek. Innan blommor dör vissnar de men ibland dör en människa utan varsel och detta är förbryllande för barn. Naturen ger oftast en förvarning om slutet och barn hör fortfarande till naturen. Morfäder tycker om att träffa sina barnbarn för de påminner om naturen och när de själva var ett litet skott.

Att resa är en lyx. Har man inte råd att resa kan man resa i sitt inre. I sitt inre kan man resa så kort som från sjuksängen till altanen och så långt som från gungstolen till månen. I sitt inre kan man även resa i tiden. Reser man i tiden reser man på ett sätt som inte går att köpa för pengar och detta är en lyx. Reser man både i tid och i rum i sitt inre kan man hamna på fantastiska platser, såsom ögonblicket för din första kyss, och när du kommer tillbaka är du inte en krona fattigare och du har inga väskor att packa upp. När man tänker efter kan yttre resande betraktas som nästintill idiotiskt.

Det sägs att visdom är att veta skillnaden på saker man kan förändra och saker man inte kan förändra. Det man kan förändra kan vara sådant som att kunna gå till läkaren när man är sjuk. Sådant man inte kan förändra kan vara sådant som att ändra ens styvmors personlighet. Går man till läkaren när man är sjuk och accepterar att ens styvmor för alltid kommer vara en satkärring är man alltså vis. Detta kan anses vara en låg ribba för visdom. När man beaktar graden till vilken folk, som Einstein varnade oss om, gör samma sak om och om igen och förväntar sig ett annorlunda resultat, inser vi kanske att dåraktighet är allestädes närvarande, och att ribban ändå ligger precis där den ska.

Siffror säger mycket. De säger hur många paket mjölk du ska köpa och hur många deciliter de innehåller. De säger hur många du har älskat med och hur många barn det genererat. Siffror säger hur mycket du väger och hur många andetag du har kvar i livet. Siffror säger mycket om dig och din omgivning och matematiker hoppas att med siffrornas hjälp kunna finna ut svaren på universums största frågor. För oss flesta kommer de eventuella svaren troligtvis gå över våra huvuden. Men detta betyder inte att vi inte kan fortsätta andas och älska och dricka mjölk.

För att bli en vinnare måste någon annan förlora. För att bli en vinnare måste du alltså vara beredd på att göra andra människor ledsna. Många anser att detta är en resonlig uppoffring för att bli en vinnare. För att bli en vinnare måste man ta risker. Risken finns alltid att du själv blir en förlorare. Många anser att detta är en resonlig uppoffring för att bli en vinnare. För att bli en vinnare måste man ta risken att antingen du eller någon annan blir en förlorare. I vilket fall som helst kommer någon bli en förlorare. Många väljer dock att blunda inför detta och tänka positivt, för så tänker vinnare.

Blir man levande begravd blir man begravd men man är inte död. Om man är levande begravd är det mörkt och svårt att andas. Om man står på marken ovanför är det antingen ljust eller mörkt och det är lättare att andas. Man borde vara tacksam varje dag man inte är levande begravd. Vill man undvika detta är det bäst att avstå från att utföra handlingar som står i paritet med begravandet av en levande och som skulle kunna legitimera en vedergällning som att bli levande begravd. Lyckas man avstå från detta behöver man i de flesta fall inte oroa sig för att bli levande begravd, och för detta borde man vara tacksam.

Om två föräldrar bestämmer sig för att skilja sig är det viktigt att berätta för barnet att det inte är barnets fel. Berättar man inte för barnet att det inte är barnets fel kan barnet växa upp med en känsla av att besitta kraften att kunna bryta upp vilket äktenskap som helst i kraft av sin blotta existens. Då kan det för det vuxna barnet bli problematiskt att bli inbjudet till bröllop.

Alla som är vuxna har en gång varit barn men alla barn kommer inte bli vuxna. Nästan alla som är vuxna vill att deras barn ska leva tillräckligt länge för att bli vuxna men alla barn vill inte bli vuxna. Inte heller alla vuxna vill vara vuxna utan hade hellre fortsatt vara barn. Om alla hade fortsatt vara barn hade ingen funnits som kunnat ta hand om barnen. Om alla fötts som vuxna hade ingen varit vuxen för att vara vuxen kräver att man genomgått det man genomgår när man är barn. Barn och vuxna har ofta svårt att förstå varandra. Ingen vet egentligen när övergången från barn till vuxen äger rum. Den som befinner sig mitt i denna övergång kan sägas vara både barn och vuxen samtidigt. Man kan tycka att denna har ett ansvar att i kraft av sin unika position medla mellan barnens och de vuxnas värld. Oturligen tycks dock de flesta i denna position inte vilja beblanda sig med endera.

Det är roligt att skratta. Ännu roligare än att skratta är att uppleva något som ger upphov till skratt. Frågan är faktiskt om det ens är roligt att skratta. Att höra någon annan skratta är roligt. Men frågan kvarstår huruvida det faktiskt är roligt att skratta. Blir man kittlad skrattar man för att likt en uråldrig apa signalera att man är medveten om att kittlandet är på skoj men man vill ändå att kittlandet ska upphöra och därmed även skrattet och vill man att något ska upphöra kan det inte vara roligt för om det hade varit roligt hade man inte velat att det skulle upphöra för att ha roligt är en av de bästa sakerna människorna vet. Så att skratta är kanske faktiskt inte roligt ändå. Tur då att det oftast görs i grupp.

Att vara beroende är att inte kunna leva utan någonting. Är man beroende av något bra kan det gå bra för en så länge man får det. Är man beroende av något som är dåligt för en kan det gå dåligt för en oavsett om man får det eller inte. Det är bättre att vara beroende av något bra än något dåligt men bäst är kanske att inte vara beroende alls. Är man inte beroende av något alls har man allt man behöver. Har man allt man behöver går det bra för en men det kanske samtidigt är lite tråkigt. Att vara beroende av något betyder att varje dag blir ett litet äventyr. Det kan hända att man blir beroende av att ha ett beroende. Om man är beroende av att ha ett beroende och inte har något beroende finns inget som kan tillfredsställa beroendet av att ha ett beroende. Då är det bäst att, beroende på förmåga, bli beroende av att vara beroende av att ha det lite tråkigt.

Det gör ont att ha ont. Man kan ha ont i kroppen och man kan ha ont mentalt. Att ha ont i kroppen gör ont mentalt och att ha ont mentalt gör ont i kroppen. Vissa föredrar det ena och vissa det andra men ingen föredrar något egentligen. Har man ont i tån är det inte ovanligt att man råkar smälla tån i något hårt. Det gäller att koppla bort sig själv från smärtan för att undvika att ytterligare dålig energi kommer in i ens liv. Men detta är svårt för det gör ont att ha ont och när man har ont är det svårt att tänka positivt. Det finns dock de som njuter av kroppslig smärta. Inte sällan besitter de någon ouppklarad mental smärta. När man har ont finns det få saker i livet som betyder något mer än att smärtan ska försvinna. Folk som har ont skulle oftast inte ens bli glada om de fick en miljon kronor. Smärta är alltså bra för att sätta saker i perspektiv. Viktigt är då bara att komma ihåg detta när smärtan väl går över. Och över går den nästan alltid.

Ord kan ha flera betydelser. Man kan tappa upp ett bad och man kan tappa en vas i golvet. Man kan rykta sin häst och det kan ryktas om en otrohet. För att veta vad folk menar med sina ord är det viktigt att veta kontexten. Utan kontext hade allt kunnat betyda vad som helst och om allt kunnat betyda vad som helst hade man ständigt missuppfattat varandra och missuppfattningar leder ofta till konflikt. Kontexter är som olika rum inuti vilka ord betyder just vad dessa rums fyra väggar föreskriver att de betyder och att dessa väggar står där de står är viktigt för att undvika kaos. Rummen ligger alla i ett och samma hus, men det finns även andra hus med rum och folk från olika hus brukar inte förstå varandra överhuvudtaget. Vissa rör sig dock mellan ett antal hus men få människor har tillträde till stadens samtliga hus då det skulle ta en livstid att bemästra, men de flesta hör dock hemma i åtminstone ett. Om någon skulle få för sig att verkligen ställa till med oreda vore ett effektivt sätt att spränga hela staden i bitar. Om en underordnad stått vid avfyrningsknappen och väntat på sin chefs befallning vore det dock först klokt att förvissa sig om att man befinner sig i samma kontext när chefen utbrister "it's showtime!"

På kvällarna försvinner människorna. På nätterna kommer de hem vinglande och fnittrande. På morgonen ligger de och kvider och kommer knappt ur sängen. De menar att det är ett normalt beteende. De verkar ha ägnat sig åt en ritual. Den verkar bestå i att förtära en särskild brygd. Det verkar vara en så viktig ritual att vissa inte träffar andra människor utan att samtidigt utföra den. Unga som gamla ger sig hän åt traditionen. Det verkar vara en folkrörelse. Ingen aktivitet verkar så helig som denna. Det finns många sorters brygder men alla har samma ändamål. Vissa människor är så hängivna att de utför ritualen även på dagtid, men då verkar de behöva dölja det för andra. Aktiviteten verkar endast få ske på vissa platser och vid vissa klockslag. Men vissa kan bara inte hålla sig. De har skapat en ny tradition. De går och träffar andra med samma typer av traditioner och även om det ska vara anonymt utropar de sina namn och förkunnar om sin tidigare hängivenhet åt traditionen och om sin nya hängivenhet att bryta den. Det kan därefter bli svårt att gå tillbaka till det vanliga livet där folk fortsätter med ritualen. Man måste vara stark för att gå emot en folkrörelse. För vissa kan det kännas som att de förstört sina liv. Då är det viktigt att minnas att det som verkar heligt blott är en social konstruktion, och att det finns andra saker man kan börja intressera sig för, såsom utomjordingar som jag.

De flesta klarar det mesta. Om man inte klarar något kan man ta hjälp av en annan människa. Om denna inte kan hjälpa kan man ta hjälp av en gud. Om denna inte kan hjälpa finns det inte mycket mer att göra. Då är det bara att vänta och göra något annat under tiden. Om allt man vill företa sig är omöjligt är det nog dags att ta en längre semester. Har man inte råd att åka någonstans får man göra det i sitt inre. Har man ingen fantasi får man kanske nöja sig med att blunda och inte tänka på någonting. Detta är worst case scenario. Och vissa menar att det är det bästa.

Metaforer är uttryck som refererar till något annat. Det andra måste vara snarlikt annars förstår man inte vad metaforen refererar till och då är det ingen metafor. Man kan undra varför man inte bara säger vad man menar istället för att ta sådana omvägar. Poeter och författare och kritiker och läsare menar att metaforer är vackra och ger texten liv. Att inte säga vad man menar tycks alltså bidra med skönhet. Om man inte förstår att metaforen är en metafor tolkar man det bokstavligt och då kan det bli problematiskt. Om alla alltid sa vad de menade skulle man undvika dessa missförstånd men världen hade blivit mindre vacker. Att göra världen vacker är alltså en riskfylld verksamhet. Poeter bör utrusta sig med rustning och svärd, men förhoppningsvis förstår de metaforen.

Regnar det kan man bli blöt. Är man inomhus blir man inte blöt så länge taket är intakt. Människor älskar att bada men inte att bli blöta med kläderna på. Regnar det borde således alla helt sonika gå nakna.

Ju fortare man kör desto fortare kommer man fram. Ju fortare man kör desto större risk är det att man dör om man krockar. Om man kör fort och är berusad är risken ännu högre att man krockar och dör. Då kommer man inte fram alls. För att ha störst chans att komma fram bör man köra långsamt och nykter. Risken är då bara att man kommer fram för sent. Då kan man skylla på att man var nykter och detta godtar de allra flesta.

Olika typsnitt uttrycker **olika** saker. *Ordens* innebörd kvarstår men **känslan** förändras. Det finns **estetiska** regler **för** vilka typsnitt som bör *blandas* med *varandra*. Följer man inte dessa reglerna *kan* det bli lite **TOKIGT**. Men **ibland** är detta precis vad *man behöver*.

Att vara allena är att befinna sig på en plats där inga andra människor befinner sig. Om man tycker om att vara allena känner man sig sällan ensam. Om man har lätt för att känna sig ensam kan det vara svårt att vara allena. Man kan känna sig ensam på en fest full av folk och man kan vara allena på sitt rum utan att känna sig det minsta ensam. Det sägs att vi alla i slutändan är allena och att de människor vi har runtomkring oss blott är personer som följer oss en bit genom livet och som vi vid något tillfälle kommer att ta avsked av för att återgå till att bli allena. Med detta i åtanke kan det vara bra att träna upp sin färdighet i att vara allena och detta kan man endast göra allena. Annars blir det ensamt.

Sannolikheten är stor att ingen verkligen känner dig. Inte helt otänkbart är att inte ens du känner att du känner dig själv. Känner man inte sig själv kan det hända att man blir förvånad över hur man reagerar och agerar i olika situationer. Varje gång man blir förvånad har man lärt sig något om sig själv och känner därmed sig själv lite bättre. För att kunna bli förvånad över hur man reagerar och agerar i olika situationer är det nödvändigt att utsätta sig för situationer i vilka man får chans att reagera och agera. Har man tur befinner sig även andra människor i dessa situationer som då får en inblick i sätten på vilka du agerar och reagerar. Hur dessa personer reagerar och agerar ger dig också en inblick i hur dessa människor fungerar, och i bästa fall kan ni så småningom bli mindre och mindre förvånade av varandra.

Är man otålig är det jobbigt att vänta. Alla måste vänta ibland. Man kan vänta på att tåget ska komma och man kan vänta på att dö men i det senare fallet är fåtalet otåliga och väntar med glädje, men försenade tåg gillar ingen. Är man otålig vill man att saken man väntar på ska inträffa så snart som möjligt. I de fall det inväntade aldrig inträffar har man varit otålig i onödan. Det finns nog mycket man väntar på som man väntar på i onödan. För att undvika slika predikament vore rekommendationen att göra sig av med vanan att vänta och istället leva i nuet. Lever man i nuet upphör man med att tillskriva dåtiden och framtiden någon signifikans. Det kan dock vara svårt att leva i nuet. I övningsstadiet kan man mycket väl uppleva en otålighet inför att nuet ska uppenbara sig. Det enda man då behöver göra är att omfamna otåligheten och inse att du i väntandets stund befinner dig i stundernas stund, och att väntandet pågår här och nu. Då är väntandet över.

Ibland vill man vara någon annan. Det kan vara någon man sett på stan eller på TV eller vem som helst förutom sig själv. Vill man inte vara sig själv tycker man kanske inte om sig själv eller också tror man att andra inte gör det. Om man istället vore någon annan som tycker om sig själv eller som man tror att andra tycker om tror man att man kommer må bättre för då tycker man om sig själv eller så gör andra det. Troligtvis kommer det dock inte kännas bättre för den du då tycker om och som andra då tycker om är inte du för du är inte du, men om du som den du då är nu kan lyckas förmå tycka om den som du var när du var du kommer du kanske gilla den som är du när du åter är du.

Det är kul att leka. Att leka är att göra något verkligt på låtsas innan man är redo att göra det i verkligheten. Man kan leka mamma pappa barn innan man är könsmogen och man kan leka krig innan man mönstrat. Att leka är kul för det mesta är inte så himla kul i verkligheten. Leka gör man mest som barn för när man är vuxen måste man göra saker i verkligheten. Många vuxna hade önskat att man fortfarande kunde leka för även vuxna har saker man inte är redo att göra i verkligheten, men som vuxen måste man alltid vara redo för verkligheten. I verkligheten handlar det ofta om liv eller död men när man leker kan man återuppstå även om man dödas i krig. Vid något tillfälle måste man sluta leka och inse att man en dag ska dö på riktigt. Gamla människor gillar att se barn leka och om barnen leker tillräckligt nära deras fötter kanske de kan få känna att de ingår i leken och att de ska leva för evigt.

Det är fel att slå kvinnor. Kvinnan kan vara hur gräslig och aggressiv mot mannen som helst men det är fel att slå kvinnor. Det är fel att slå barn. Barnet kan vara hur groteskt och enerverande för den vuxna som helst men det är fel att slå barn. Det är inte fel att slå män. Mannen behöver inte ha sagt något alls för att man ska ha rätt att smälla till honom på käften. Har man otur åker man i fängelse om man slår till en man på käften men man får inte lika många blickar som om man slagit en kvinna eller ett barn. Särskilt berättigat att slå en man är det om mannen hotat ens kvinna eller barn. Mannen är ständigt hotad att bli slagen och det är okej. Det är inte fel att det är fel att slå kvinnor och barn men det kan tyckas fel att det inte är fel att slå mannen. Mannen måste leva med detta och detta kan orsaka mycket rädslor och frustration som mannen måste få ur sig. Vad som då kan hjälpa är att gå fram och smälla till en man på käften.

Att dömas till döden är ett hårt straff. Ett så hårt straff måste ha föranletts av ett åtminstone lika hårt agerande av den straffade. Snarare än att konflikten meningsmotståndarna emellan beror på huruvida staten ska ha rätt att ta sådana stora beslut beror meningsskiljaktigheten kring huruvida man tycker det är en bra sak att döma människor till döden på vad man tror händer med den straffade efter att straffet är utdelat. Tror man att den straffade fortare kommer till helvetet kan detta ses som ett passande straff men om man tror att ingenting sådant händer med den straffade efter att straffet är utdelat är kanske en livstid i ett tråkigt fängelse mer lämpligt. En gång i tiden var det dödsstraff att hävda att man inte kom till helvetet, alltså kan man tycka, kanske bortsett från att det fortfarande finns dödsstraff, att framsteg har skett.

Esoteriskt är ett esoteriskt ord. Esoteriskt betyder förbehållet de invigda och förbehållet betyder avsett för och invigda betyder de som vet och detta vet endast de invigda för vilket det är förbehållet. Exoteriskt är ett annat ord och betyder avsett för allmänheten men är lika förbehållet de invigda som ordet som betyder förbehållet de invigda tills allmänheten är invigd och då vore esoteriskt och exoteriskt exoteriskt.

Det är inte kul att vara arg. Om det vore kul att vara arg hade alla varit det för det kan göra en väldigt handlingskraftig men det kan också få en att göra dumma saker vars konsekvenser kan göra en ännu argare. Många är arga över att de är arga. Det sägs att om man är arg ska man räkna till tio men arga människor är sällan goda lyssnare. Är man arg vill man få ut sin arghet på något eller någon och detta kan göra människor i omgivningen arga och detta kan leda till konflikt och en konflikt mellan människor som inte är goda lyssnare gör de dåliga lyssnarna ännu mer arga. För att undvika att bli arg i livet gäller det att se till att allt alltid går precis som man förväntat sig och att alla alltid gör och säger precis vad man vill. Men så ser inte livet ut och detta blotta faktum är nog för att man ska bli lite arg.

Slutet är där det som skett upphör. Allt som har en början har ett slut och varje slut är där en ny början tar vid. Det som inte har börjat kan heller inte sluta. Inget som slutat kan någonsin börja igen förutom i en liknande skepnad. Saker kommer som ni ser aldrig sluta yttras om slutet. Alla slut innehåller det sista men kanske är inget slut det sista ty det sägs att tiden är oändlig, men kanske är det enda oändliga spekulatioerna därom.

Många har många personligheter. Många har många fler än många andra. Många har en personlighet som skäms över att de har många personligheter. Man vill gärna vara enhetlig och inte känna att man skådespelar. En personlighet kan vara en specifik uppsättning ord och tonfall och rörelsemönster man nyttjar beroende på situation. Många gånger är vi själva de enda som märker att vi skiftar personlighet då förändringarna är så subtila. Det kan mycket väl vara så att personligheterna endast finns inne i våra huvuden. Isåfall finns inga olika personligheter utan endast olika situationer och därmed inget att skämmas över.

Hat är mänskligt. Hata är vad vi gör när ogillande inte räcker. Man kan hata högljutt och man kan hata i hemlighet. Man kan njuta av att hata och man kan förgöras av det. Man kan hata att man älskar någon. Hat är mänskligt för människan är den enda som har en uppfattning om tid och hat behöver tid för hat uppstår sällan på ett ögonblick och tar ofta lång tid att försvinna. Det vi hatar anser vi oförtjänligt brukar existensen. Det är inte ovanligt att hata sig själv. Hatar man sig själv kan det vara bra att söka upp någon man inte hatar för den man inte hatar hatar sällan en själv. Låt dem då berätta varför de inte hatar eller ens ogillar dig och lyssna som om ditt liv hängde på det, för kanske är det det det gör även om du hatar det.

Vatten. Kärleksbrev borde skrivas till vatten. Flaskpost räcker inte. Vi färdas på vatten och vi färdas genom vatten och vi speglar oss i vatten. Vi dricker vatten och vi dricker vatten och vi dricker vatten. Vore vatten en människa vore människan gud. Kärleksbrev borde skrivas till vatten. Flaskpost räcker inte. Vatten. Vi tvättar oss i vatten och vi städar husen med vatten och vi släcker bränder med vatten. Du är gjord av vatten. Jag är gjord av vatten. Vi är vatten. Vi borde skriva kärleksbrev till mänskligheten.

Jämför man mig med dig skiljer sig ganska mycket. Jämför man dig och mig med tigrar skiljer sig väldigt mycket och mindre skiljer sig mellan dig och mig. Jämför man landar man i olikheterna. Jämför man landar man i värderingarna. Man kan jämföra en sak med en annan och man kan jämföra en sak med samma sak vid en annan tidpunkt. Man kan jämföra allt med allt i alla tider för inget är vad något annat är. Människan tenderar att jämföra sig med andra människor och antingen känner man sig bättre eller sämre än den med vem man jämför sig. Jämför man finns alltid en förlorare, så jämförelsevis vore det kanske bättre att låta bli.

Är man ångerfull ångrar man sig för fullt. Många ångrar sig efter man varit full. Ångrar man sig är man full av dåliga känslor. Man kan ångra stora saker och små men ångern känns alltid stor. Ångrar man sig fokuserar man på det förflutna. För att sluta ångra sig måste man blicka framåt även om man vet att man kommer göra saker man kommer få ångra, men du kommer åtminstone få saker gjorda. Folk som inte får saker gjorda är ofta sådana som ångrar sig hit och dit och fram och tillbaka och gör man det ett helt liv kan man verkligen få ångra sig.

Att klä i kläder är klädsamt. Klär du inte i kläder kan livet bli kämpigt, särskilt om oklädsamhet inte klär dig. Klädhängare klär i kläder eftersom de skapades för att kläs i kläder men alla människor skapades inte för att klä i kläder eller snarare skapas inte kläder för att klä alla människor. Klär man i klänning bör man klä sig i klänning även om man är man och kanske kommer en dag då alla män klär sig i klänning men även om det klätt mig är jag inte klärvoajant.

Djup och yta är ytligt sett ytterligheter. Ytlighet kan uppfattas som ytligt på ytan men ytlighet har så mycket mer än med ytlighet att göra. Ytan säger många ytliga saker men man kan samtidigt inte komma åt djupet om man först inte tittar på ytan och ytan har mycket att säga om djupet. Är man djup hävdar man att man inte bryr sig om ytan men det är ett ytligt sätt att se på ytlighet. Det är inte ovanligt att djupa människor vill framstå som djupa och detta är ytlighet i dess djupaste form. Ytterligare ett sätt på vilket djup och yta ytligt sett yttrar sig som ytterligheter är missförståndet att det ligger till på ett annat sätt än att det inres utsida är det yttres insida och detta tycks vara det djupaste man kan säga om den saken, åtminstone ytligt sett.

Går man baklänges går man med baksidan framåt och framsidan bakåt. Går tiden baklänges går folk som går med baksidan framåt plötsligt med framsidan framåt men tiden går sällan baklänges alltså går folk som går baklänges nästan alltid baklänges. Går en som går baklänges och en som går framlänges bredvid varandra går de åt samma håll men på olika sätt. Går tiden baklänges går folk som går framlänges plötsligt med baksidan framåt men detta inträffar som etablerat sällan så de flesta som går framlänges går alltid framlänges men det är aldrig för sent för att ändra sig.

Sant är att sannolikheter är saker som sannolikt kommer bli sanna, men man ska sent glömma att det också är sant att det motsatta kan inträffa. Sanna saker är saker som är på det sätt som sanningen föreskriver. Vem som bestämmer sanningens kriterier finns det dock sannerligen ingen som sanningsenligt kan säga sig veta den sanna identiteten av. Man kan veta sin egen sanning men den överensstämmer inte alltid med verkligheten men den är fortfarande verklig eftersom den är sann för dig. Frågan är bara om den är så sann att den ska få styra världen. Sannolikt är inget så sant.

Utan färg vore människolivet färglöst. Färg kan ge upphov till känslor såsom lugn och färg kan bidra med information såsom att man ska stanna. Färgstarka människor klär sig ofta i mycket färg men klär man sig inte i färg betyder det inte att man är färglös. Klär man sig i färglösa kläder klär man sig ofta i svart och svart är färgernas mörkaste färg. Målare menar att svart är alla färger tillsammans och forskare menar att svart är avsaknaden av färg. Har någon på sig en svart tröja är detta oftast okontroversiellt men när någon har svart hud börjar somliga plötsligt bry sig enormt. Troligtvis kommer detta spela mindre roll när människan får se gröna figurer som mig.

När skapelsen skapades skapades inte skapelseberättelserna. Skapelseberättelserna skapades senare för att skapa skärpa med vilken vi kunde beskåda skapelsen. Hade skapelseberättelserna inte skapats hade skapelsen bara funnits så som den skapades. Somliga menar att skaparna av skapelseberättelsen skapade skaparen men många menar att skaparen skapade skaparna av skaparen. Oavsett skapades vi i skaparens avbild i så måtto att vi skapades för att fortsätta skapa, kanske inte något så stort som skapelsen, men måhända åtminstone en smörkniv av trä.